

WYROK SĄDU (Piąta izba)

8 lipiec 2010 r.

(Zamówienia publiczne na usługi – postępowanie przetargowe EEA – Świadczenie usług doradczych w zakresie IT – Odrzucenie oferty – Skarga o stwierdzenie nieważności – Właściwość sądu – Kryteria udzielenia zamówienia określone w specyfikacjach przetargowych – podkryteria – Oczywisty błąd w ocenie – Obowiązek uzasadnienia decyzji)

W sprawie T-331/06,

Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE, założona w Atenach (Grecja), reprezentowana przez N. Korogiannakis i N. Keramidas, prawników,

skarżący,

przeciwko

Europejska Agencja Środowiska (EEA), reprezentowana przez M. Hofstätter, występującego jako Przedstawiciel i J. Stuyck, prawnika,

strona pozwana,

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji EEA z dn. 14 września 2006 roku o odrzuceniu oferty przedłożonej przez skarżącego w procedurze przetargowej EEA/IDS/06/002 dotyczącej świadczenia usług doradztwa w zakresie IT (OJ 2006 S 118-125101) oraz przyznania zamówienia publicznego innym oferentom,

SĄD (Piąta Izba),

w składzie: M. Vilaras, Prezes, M. Prek (Rapporteur) oraz V. M. Ciucă, Judges,

Sekretarz: N. Rosner, Administrator,

W odniesieniu do procedury pisemnej oraz do rozprawy z dn. 8 października 2009,

Wydał następujący wyrok

Wyrok:

Kontekst prawny

1 Europejska Agencja Środowiska (EEA) została utworzona Rozporządzeniem Rady (EWG) Nr 1210/90 z dn. 7 maja 1990 roku o ustanowieniu EEA i Europejskiej Sieci Informacji i Obserwacji Środowiskowej (Dziennik Urzędowy 1990 L 120, s. 1), z późniejszymi poprawkami wprowadzonymi Rozporządzeniem Rady (WE) Nr 933/1999 z dn. 29 kwietnia 1999 (Dziennik Urzędowy 1999 L 117, s. 1) oraz Rozporządzeniem (WE) Nr 1641/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dn. 22 lipca 2003 (Dziennik Urz. 2003 L 245, s. 1), obowiązującym gdy omawiana sprawa miała miejsce ('Rozporządzenie Podstawowe).

2 Zgodnie z Art. 7 Rozporządzenia Podstawowego, EEA posiada osobowość prawną.

3 Art. 18 tego Rozporządzenia stanowi:

‘1. Odpowiedzialność umowna [EEA] jest regulowana przez prawo mające zastosowanie do rzeczonożego zamówienia. Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich jest właściwy do orzekania zgodnie z klauzulą arbitrażową znajdującą się w umowie zawartej przez [EEA].

2. W przypadku zobowiązań pozaumownych, [EEA] wynagrodzi, zgodnie z ogólnymi zasadami wspólnymi dla praw Państw Członkowskich, wszelkie szkody spowodowane przez [EEA] lub jej urzędników w toku wykonywania przez nich obowiązków.

Trybunał sprawiedliwości jest właściwy do orzekania w sporach dotyczących odszkodowania za wszelkie takie szkody.

...’

4 Art. 185(1) Rozporządzenia Rady (WE, Euratom) Nr 1605/2002 z dn. 25 czerwca 2002 r. w sprawie Rozporządzenia Finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dziennik Urzędowy 2002 L 248, s. 1) (‘Rozporządzenie Finansowe’), w wersji obowiązującej w chwili zajścia, zakładając, że:

‘Komisja przyjmie ramowe rozporządzenie finansowe dotyczące organów utworzonych przez Wspólnoty i posiadających osobowość prawną, które otrzymują granty obciążające budżet Wspólnoty. Przepisy finansowe tych organów nie mogą odbiegać od rozporządzenia ramowego za wyjątkiem sytuacji, w których wymagają tego ich określone potrzeby operacyjne i po uprzedniej zgodzie Komisji.’

5 Art. 74 Rozporządzenia Komisji (WE, Euratom) Nr 2343/2002 z dn. 23 grudnia 2002r. w sprawie ramowego Rozporządzenia Finansowego dotyczącego organów wymienionych w Artykule 185 Rozporządzenia Finansowego (OJ 2002 L 357, s. 72), w wersji obowiązującej w momencie zaistniałych zdarzeń, zakładając, że:

‘Co się tyczy zamówień, będą miały zastosowanie odnośne przepisy Rozporządzenia Finansowego i szczegółowe przepisy wykonawcze dla tego Rozporządzenia.’

Przyznawanie przez wspólnotowe instytucje zamówień publicznych na usługi podlega przepisom Tytułu V Części Pierwszej Rozporządzenia Finansowego oraz przepisom Rozporządzenia Komisji (WE, Euratom) Nr 2342/2002 z dn. 23 grudnia 2002 roku określającym szczegółowe przepisy wdrażania Rozporządzenia Finansowego (Dziennik Urzędowy 2002 L 357, s. 1) (‘Przepisy wykonawcze’). Postanowienia te są oparte na stosownych dyrektywach, w tym, w odniesieniu do zamówień publicznych na usługi, na Dyrektywie Rady 92/50/EEC z dn. 18 czerwca 1992 roku odnoszącej się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi (OJ 1992 L 209, s. 1), zmienionej Dyrektywą 97/52/EC Parlamentu Europejskiego i Rady z dn. 13 października 1997 (JO 1997 L 328, s. 1), i zastąpionej Dyrektywą 2004/18/EC Parlamentu Europejskiego i Rady z dn. 31 marca 2004 w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy oraz usługi (Dziennik Urzędowy 2004 L 134, s. 114).

7 Na podstawie Art. 97 Rozporządzenia Finansowego, w wersji obowiązującej w momencie zaistniałych zdarzeń, zakładając, że:

‘1. Kryteria kwalifikacji dla potrzeb oceny zdolności kandydatów lub oferentów oraz kryteria udzielania zamówień dla potrzeb oceny zawartości ofert będą określone z wyprzedzeniem i zawarte w zaproszeniu do składania ofert.

2. Zamówienia mogą być udzielone poprzez zastosowanie automatycznej procedury udzielania zamówień lub przy zastosowaniu procedury najlepszej relacji jakości do ceny.’

8 Art. 100(2) Rozporządzenia Finansowego brzmi:

‘Jednostka zamawiająca powiadomi wszystkich kandydatów lub oferentów, których wnioski lub oferty zostały odrzucone o powodach podjęcia takiej decyzji, jak również wszystkich oferentów, których oferty są dopuszczalne i którzy wystosują prośbę na piśmie, o charakterystyce i względnych przewagach wygranej oferty oraz nazwie oferenta, któremu przyznano zamówienie.

Jednakże, pewnych szczegółów nie należy ujawniać, kiedy takie ujawnienie utrudniałoby stosowanie prawa, byłoby sprzeczne z interesem publicznym czy też naruszałoby uzasadnione interesy gospodarcze przedsiębiorstw publicznych czy prywatnych lub mogło naruszać zasady uczciwej konkurencji pomiędzy tymi przedsiębiorstwami.’

9 Zgodnie z Art. 130(3) Przepisów wykonawczych, w wersji obowiązującej w momencie zaistniałych zdarzeń, zakładając, że:

‘Specyfikacje powinny przynajmniej:

(a) określać kryteria wykluczenia i kwalifikacji stosowane do zamówienia ...;

(b) określać kryteria udzielenia zamówienia i ich relatywne ważenie, lub tam, gdzie to stosowne, ich znaczenie w porządku malejącym, jeśli nie jest ono określone w ogłoszeniu o zamówieniu;

...’

10 Na podstawie Art.138(2) i (3) przepisów wykonawczych:

‘2. Oferta o najlepszej opłacalności gospodarczej powinna być tą, która daje najlepszą relację jakości do ceny, biorąc pod uwagę kryteria uzasadnione przez przedmiot zamówienia, takie jak, cena, wartość techniczna, funkcjonalność i estetyka, cechy środowiskowe, koszty bieżące, rentowność, czasy ukończenia i dostawy, serwis posprzedażowy oraz pomoc techniczna.

3. Jednostka zamawiająca określi, w ogłoszeniu o zamówieniu lub w specyfikacji czy też dokumencie opisowym, ważenie, które zastosuje do każdego z kryteriów celem ustalenia najlepszej relacji jakości do ceny. Ważenie to można wyrazić jako przedział z odpowiednią maksymalną rozpiętością.

...’

11 Na podstawie Art. 149 przepisów wykonawczych, w wersji obowiązującej w momencie zaistniałych zdarzeń, zakładając, że:

‘1. Jednostki zamawiające poinformują tak szybko, jak to możliwe, kandydatów i oferentów o podjętych decyzjach w sprawie udzielenia zamówienia lub umowy ramowej, czy też dopuszczenia do dynamicznego systemu zakupów, w tym podając uzasadnienie dla każdej decyzji o nieudzieleniu zamówienia lub umowy ramowej, czy też o nieustanowieniu dynamicznego systemu zakupów, dla którego miał miejsce konkurencyjny proces przetargowy, albo o wznowieniu procedury.

2. Jednostka zamawiająca w ciągu piętnastu dni kalendarzowych od dnia, w którym otrzyma pisemny wniosek, przekaze informację, o której mowa w Artykule 100(2) Rozporządzenia Finansowego.

3. W przypadku zamówień udzielonych na własny rachunek przez Instytucje Wspólnotowe, zgodnie z Art. 105 Rozporządzenia Finansowego, jednostka zamawiająca poinformuje wszystkich niewybranych oferentów lub kandydatów, jednocześnie lub indywidualnie, jak najszybciej po decyzji o udzieleniu zamówienia, a najpóźniej w ciągu kolejnego tygodnia, pocztą, faksem lub drogą elektroniczną, że ich wniosek lub oferta nie zostały przyjęte; określając w każdym przypadku powody, dla których oferta lub wniosek nie zostały przyjęte.

...

Niewybrani oferenci lub kandydaci mogą wnioskować o dodatkowe informacje, dotyczące powodów odrzucenia, na piśmie pocztą, faksem lub pocztą elektroniczną, a wszyscy oferenci, którzy złożyli dopuszczalną ofertę mogą uzyskać informacje o charakterystyce i względnych przewagach oferty przyjętej oraz nazwie wybranego oferenta, bez uszczerbku dla podpunktu Art. 100(2) Rozporządzenia Finansowego. Jednostka zamawiająca udzieli odpowiedzi w ciągu 15 dni kalendarzowych od otrzymania wniosku.

...’

Tło sporu

12 Skarżący, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE, jest firmą utworzoną na podstawie prawa greckiego, działającą w obszarze technologii informacyjnej i komunikacji.

13 Poprzez ogłoszenie o zamówieniu z dn. 12 czerwca 2006 opublikowane w Suplemencie do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* (Dziennik Urzędowy 2006 S 118-125101), EEA ogłosiła przetarg na świadczenie usług doradczych w zakresie IT. Celem ogłoszenia tego przetargu było zawarcie trzech umów ramowych z firmami oferującymi szerokie spektrum usług IT oraz związanych z IT.

14 W specyfikacjach przetargu wymieniono osiem obszarów kompetencji, z których przynajmniej w sześciu powinni specjalizować się kandydaci. Następujących osiem obszarów wymieniono w punkcie 2:

– obszar 1: Tworzenie aplikacji internetowych i zarządzanie zawartością;

- obszar 2: Produkcje multimedialne i projektowanie graficzne;
- obszar 3: Zarządzanie systemem Linux;
- obszar 4: Rozwój systemu Linux;
- obszar 5: Rozwój systemu Windows;
- obszar 6: Zarządzanie systemem Windows;
- obszar 7: Zarządzanie danymi i informacjami;
- obszar 8: Systemy informacji geograficznej.

15 Punkt 7(iii) specyfikacji przetargowej brzmi:

‘Zamówienie zostanie udzielone firmie, która oferuje najlepszą relację ceny do jakości oraz działa w sposób nieszkodliwy dla środowiska pod względem:

- Umiejętności i doświadczenia młodszych i starszych konsultantów, których CV stanowią część dokumentacji przetargowej (45%);
- Doświadczenie firmy w zakresie zadań podobnych do tych, które wymieniono jako zadania warunkowe dla każdego obszaru kompetencji (45%);
- Ogólna polityka środowiskowa firmy (10%).

Dla każdego obszaru kompetencji oferty będą oceniane dla trzech kryteriów odpowiednio w przedziałach 0-45, 0-45 i 0-10 punktów.

W pierwszej rundzie, firmy osiągające wynik minimum 25 punktów dla każdego z pierwszych dwóch kryteriów - w co najmniej sześciu obszarach kompetencji przejdą do następnego etapu. Firmy nie osiągające minimalnego wyniku będą wykluczone na tym etapie.

Punkty przyznawane dla trzeciego kryterium będą następnie dodane do wyniku firm, które przeszły do drugiego etapu, a oferenci będą klasyfikowani w ramach każdego obszaru na podstawie współczynnika wyników do średniej stawki dziennej dla konsultantów przestrzeni wewnętrznej i zewnętrznej oraz starszych i młodszych konsultantów. Z trzema firmami wyłonionymi z najwyższym ogólnym rankingiem, opierając się na ich sześciu najlepszych obszarach, zostanie zawarta umowa ramowa.

Przy podpisywaniu konkretnych umów na realizację zadań objętych umowami ramowymi, umowa zostanie w pierwszej kolejności zaproponowana firmie przedstawiającej najbardziej korzystną ofertę w tym konkretnym obszarze kompetencji.

Kompetencja zawarta zarówno w kryteriach kwalifikacji, jak i udzielenia zamówień, musi być utrzymana przez cały czas obowiązywania umowy. Jeśli wykonawca nie będzie w dalszym ciągu konkurencyjny w trakcie obowiązywania umowy ramowej, może zostać zastąpiony przez innego wykonawcę spośród złożonych ofert.’

16 W lipcu 2006 roku, na prośbę skarżącego, EEA dostarczyła różnych wyjaśnień w zakresie rzeczowej procedury przetargowej.

17 31 lipca 2006 roku, skarżący złożył ofertę w odpowiedzi na zaproszenie do składania ofert.

18 Pismem z 14 września 2006 roku, EEA poinformowała skarżącego, że jego oferta została odrzucona ze względu na fakt, że nie była najbardziej korzystna ekonomicznie spośród tych ofert, które spełniały wymogi techniczne, i przypomniała skarżącemu o jego prawie do wnioskowania o dodatkowe informacje dotyczące uzasadnienia odrzucenia jego oferty, zawierające charakterystykę i względne przewagi wybranej oferty oraz nazwisko oferenta, któremu zamówienie zostało przyznane.

19 15 września 2006 roku skarżący poprosił o wyjaśnienia dotyczące nazwy wybranego oferenta, wyników uzyskanych przez skarżącego oraz zwycięskiego oferenta dla każdego kryterium oraz wyjaśnienia odnośnie tego, jak jego oferta finansowa wypadła w porównaniu ze zwycięskim oferentem, zwłaszcza w odniesieniu do stawek dla osoby/dzień. Poprosił również o kopię raportu Komisji przetargowej.

20 Pismem z dn. 28 września 2006 r., EEA poinformowała skarżącego o nazwach trzech zwycięskich oferentów i wynikach uzyskanych przez skarżącego. Poinformowała również skarżącego, że nie była w stanie dostarczyć kopii raportu z oceny ze względu na jego poufny charakter. Co się tyczy stawek dla osoby/dzień, EEA wskazała, że stawki oferowane przez skarżącego były około 8% poniżej średniej dla wszystkich oferentów.

21 29 września 2006 r., skarżący ponowił swoją prośbę o kopię raportu z oceny i szczegółowe informacje dotyczące dokładnych wyników uzyskanych przez trzech zwycięskich oferentów dla każdego z trzech kryteriów udzielenia zamówienia, wraz z dokumentacją, która wyjaśniłaby, jak te oferty wyglądały w porównaniu z jego ofertą, stawkami dziennymi proponowanymi przez trzech zwycięskich oferentów oraz wynikami dla trzeciego kryterium.

22 Pismem z dn. 13 października 2006 r., EEA udzieliła skarżącemu częściowego dostępu do raportu z oceny.

Postępowanie i żądania stron

23 Poprzez skargę złożoną w Sekretariacie Sądu w dn. 24 listopada 2006, skarżący wystąpił z bieżącym powództwem.

24 Po zmianie składu Izb Sądu, Sędzia-Sprawozdawca został ustanowiony dla Piątej Izby, do której bieżąca sprawa została następnie przypisana.

25 Po wysłuchaniu Sędziego-Sprawozdawcy, Sąd (Piąta Izba) zdecydował o rozpoczęciu procedury ustnej.

26 Strony przedstawiły ustnie swoje stanowiska i odpowiedziały na pytania Sądu w trakcie rozprawy, która miała miejsce 8 października 2009 r.

27 Skarżący wnosi, że Sąd powinien:

- anulować decyzję EEA, na podstawie której oferta skarżącego nie została wybrana, przyznającą zamówienie zwycięskim oferentom;
- obciążyć kosztami EEA, nawet, jeśli skarga będzie odrzucona.

28 EEA twierdzi, że Sąd powinien:

- stwierdzić o niedopuszczalności skargi lub oddalić ją jako bezpodstawną;
- obciążyć skarżącego kosztami postępowania.

Prawo

1. Dopuszczalność skargi

29 Bez formalnego podniesienia zarzutu niedopuszczalności, EEA wyraża wątpliwość w kwestii dopuszczalności skargi na podstawie Art. 18 Rozporządzenia Podstawowego, które wyraźnie odnosi się do Trybunału Sprawiedliwości. Kwestionuje również argument skarżącego, że łączne brzmienie Art. 225 EC i 230 EC oraz Art. 51 Statutu Trybunału Sprawiedliwości prowadzi do konkluzji, że Sąd jest właściwy do orzekania w sprawie.

30 Ponieważ warunki dopuszczalności postępowania dotyczą pytania, czy zachodzą bezwzględne przeszkody procesowe (zob. postanowienie Trybunału Sprawiedliwości w Sprawie 108/86 *D.M. przeciwko Radzie i ESC* [1987] ECR 3933, paragraf 10, i Sprawach połączonych T-309/04, T-317/04, T-329/04 i T-336/04 *TV 2/Danmark i in. przeciwko Komisji* [2008] ECR II-2935, paragraf 62 i cytowane tam orzecznictwo), to Sąd zdecyduje, czy jest właściwy do orzekania w sprawie skargi o stwierdzenie nieważności aktu wydanego przez EEA.

31 W świetle powyższego, mimo, że prawdziwe jest zdanie, iż Art. 18 Rozporządzenia Podstawowego, cytowany w paragrafie 3 powyżej, stanowi o właściwości Trybunału Sprawiedliwości do orzekania, na podstawie klauzuli arbitrażowej będącej częścią umowy zawartej przez EEA i w przypadkach odpowiedzialności pozaumownej, w sporach odnoszących się do wynagrodzenia za szkody, nie można z tego przepisu wyprowadzić, że sądy Unii Europejskiej nie są właściwe do rozpatrywania powództwa o stwierdzenie nieważności aktu EEA mającego negatywny skutek.

32 Nawet jeśli agencje, takie jak EEA, ustanowione na bazie prawa wtórnego, nie znajdują się pośród instytucji wspólnotowych wymienionych w postanowieniach dotyczących powództwa o stwierdzenie nieważności, nie wyklucza to kontroli zgodności z prawem aktów EEA przez Sąd (zob., podobnie i analogicznie, Sprawa T-411/06 *Sogelma przeciwko AER* [2008] ECR II-2771 (*‘Sogelma’*), paragrafy od 33 do 35).

33 Jak wskazano w *Sogelma* (paragraf 32 powyżej, paragraf 37), ogólna zasada, którą można wywieść ze Sprawy 294/83 *Les Verts przeciwko Parlamentowi* [1986] ECR 1339 jest taka, że każdy akt organu Wspólnoty, mający na celu wywołanie skutków prawnych wobec stron trzecich musi podlegać kontroli sądowej.

34 Odrzucenie oferty w ramach procedury udzielania zamówień jest aktem, który, co do zasady, może podlegać powództwu o stwierdzenie nieważności. Jest to akt, który ma

negatywny skutek prawny dla niewybranego oferenta i przynosi istotną zmianę jego sytuacji (zob., podobnie, *Sogelma*, paragraf 32 powyżej, paragraf 38).

35 Z powyższego wynika, że decyzje podjęte przez EEA w ramach procedur udzielania zamówienia i mające na celu wywołanie skutków prawnych wobec stron trzecich stanowią akty prawne zaskarżalne przed sądami wspólnotowymi (zob., podobnie, *Sogelma*, paragraf 32 powyżej, paragraf 43).

36 Taki wniosek nie jest podważany poprzez argument EEA, wysunięty podczas rozprawy, że *Sogelma*, paragraf 32 powyżej, nie ma bezpośredniego zastosowania w niniejszej sprawie, ponieważ, inaczej niż w przypadku agencji, która była stroną pozwaną w sprawie *Sogelma*, EEA nie korzysta z kompetencji przekazanych jej przez Komisję Europejską.

37 Należy podkreślić, że, w związku z powyższym, paragrafy 39 oraz 40 *Sogelma*, paragraf 32 powyżej, (w których Sąd stwierdził, że na podstawie Rozporządzenia Rady (EC) Nr 2667/2000 z dn. 5 grudnia 2000r. w sprawie EAR (Dziennik Urzędowy 2000 L 306, s. 7), Komisja mogła przekazać pewne kompetencje tej agencji, w szczególności związane z udzielaniem zamówień, oraz że w tym kontekście decyzje, które Komisja podjęłaby, nie mogłyby utracić swego charakteru aktu zaskarżalnego wyłącznie w wyniku takiego przekazania, bo w przeciwnym razie powstałaby luka prawna), stanowią jedynie dodatkowe wsparcie stanowiska Sądu zawartego w paragrafie 37 *Sogelma*.

38 Wystarczy zatem podkreślić, że, mając osobowość prawną i kompetencje określone w Rozporządzeniu Podstawowym, EEA jest w pełni zdolna do wydawania aktów o niekorzystnych skutkach, które są zaskarżalne w powództwie o stwierdzenie nieważności.

39 Zatem z pierwszego paragrafu Art. 230 EC, zgodnie z interpretacją w świetle sprawy *Les Verts* przeciwko *Parlamentowi*, paragraf 33 powyżej (paragrafy od 23 do 25) i *Sogelma*, paragraf 32 powyżej (paragrafy 36 i 37), wynika, że niniejsze postępowanie jest dopuszczalne. Ponadto, to rozwiązanie jest potwierdzone w pierwszym paragrafie Art. 263 TFUE.

40 Z powyższego jasno wynika, że Sąd jest właściwy dla rozpatrywania niniejszej sprawy.

2. Istota sprawy

41 Skarżący podnosi dwa zarzuty na poparcie powództwa o stwierdzenie nieważności. W pierwszym utrzymuje naruszenie Rozporządzenia Finansowego, przepisów wykonawczych oraz Dyrektywy 2004/18/WE. W drugim i trzecim zarzucie utrzymuje odpowiednio: oczywiste błędy w ocenie i naruszenie zobowiązania do uzasadnienia decyzji.

Zarzut pierwszy: naruszenie Rozporządzenia Finansowego, przepisów wykonawczych i Dyrektywy 2004/18

42 Na wstępie należy stwierdzić, że w tym zarzucie skarżący nieprawidłowo utrzymuje naruszenie określonych przepisów Dyrektywy 2004/18. Zgodnie z Art. 105 Rozporządzenia Finansowego, dyrektywa ta ma zastosowanie do zamówień przyznawanych przez instytucje i organy wspólnotowe na własny rachunek, wyłącznie w kwestii zagadnień dotyczących progów, które określają sposoby publikacji, wybór procedur oraz odpowiadających im ram

czasowych. W związku z powyższym, spełnienie przez jednostkę zamawiającą jej obowiązków określania kryteriów udzielenia zamówienia i ważenia z wyprzedzeniem musi być badane w świetle przepisów Rozporządzenia Finansowego i przepisów wykonawczych.

43 W związku z powyższym, należy podkreślić, że Art. 97(1) Rozporządzenia Finansowego nakłada na jednostkę zamawiającą obowiązek określenia kryteriów kwalifikacji oraz kryteriów udzielenia zamówienia z wyprzedzeniem i sformułowania ich w zaproszeniu do składania ofert. Ponadto, obowiązek ten, który polega na zapewnieniu odpowiedniego poziomu ogłaszania kryteriów i warunków regulujących każde zamówienie, jest bardziej szczegółowo sformułowany w Art. od 135 do 137 przepisów wykonawczych w kwestii kryteriów kwalifikacji, i w Art. 138 przepisów wykonawczych odnośnie kryteriów udzielenia zamówienia.

44 To w świetle powyższych przepisów niniejszy zarzut powinien być rozpatrywany. Dzieli się on na trzy odrębne zarzuty: (i) naruszenie zobowiązania do rozróżnienia pomiędzy etapami kwalifikacji i udzielenia zamówienia, (ii) zastosowanie ważenia do pod-kryteriów udzielenia zamówienia, które nie zostało ujawnione oferentom i (iii) niewłaściwe zastosowanie trzeciego kryterium udzielenia zamówienia dotyczącego ogólnej polityki środowiskowej.

Zarzut, że obowiązek rozróżnienia pomiędzy etapami kwalifikacji i udzielenia zamówienia został naruszony

– Argumenty stron

45 W odpowiedzi, skarżący zarzuca, że EEA nie dopełniła swojego obowiązku rozróżnienia pomiędzy etapami kwalifikacji i udzielenia zamówienia mieszając kryteria kwalifikacji i udzielenia zamówienia. Naruszyła ona zatem Art. 97 Rozporządzenia Finansowego, Art. 135, 137 i 138 przepisów wykonawczych, orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości i Przewodnik Komisji po przepisach wspólnotowych w zakresie zamówień publicznych na usługi. W specyfikacji przetargowej pewne szczegóły w części poświęconej kryteriom kwalifikacji są praktycznie identyczne do tych w rozdziale dotyczącym kryteriów udzielenia zamówienia. EEA przyznała również, że opierała swoją ocenę na referencjach oferentów w związku z wykonaną w przeszłości pracą na rzecz innych klientów oraz na CV ich ekspertów, czynnikach które, jak twierdzi skarżący, mogą być wykorzystywane jedynie jako kontekst etapu kwalifikacji. W kontekście zamówień publicznych, oferenci są wybierani spośród innych na podstawie ich doświadczenia, ale zamówienia udziela się na podstawie oferty dla danego zamówienia. W niniejszej sprawie EEA odnosiła się nawet, podczas etapu udzielenia zamówienia, do rzekomych kwestii bezpieczeństwa związanych z projektem realizowanym przez skarżącego.

46 EEA twierdzi, że zaskarżenie jest niedopuszczalne, ponieważ narusza Art. 48(2) Regulaminu postępowania przed Sądem. W każdym wypadku, wybierając kryteria kwalifikacji oraz udzielenia zamówienia spełniała ona odnośne przepisy Rozporządzenia Finansowego i przepisów wykonawczych.

– Ustalenia Sądu

47 Pierwszy akapit Art. 48(2) Regulaminu postępowania stanowi, że ‘podnoszenie nowych zarzutów w toku postępowania jest zabronione, chyba, że ich podstawą są okoliczności prawne ujawnione dopiero w toku postępowania’.

48 W niniejszej sprawie, rzekome pomieszczenie kryteriów kwalifikacji oraz udzielenia zamówienia, zdaniem skarżącego, wynika wyraźnie z raportu z oceny i z obrony. Ponadto, utrzymuje on, że problem już był podnoszony w kontekście odpowiedzi EEA na wnioski skarżącego o wyjaśnienia. Należy jednak zauważyć, że skarżący znał zawartość raportu z oceny oraz związane z nim dane przed wniesieniem niniejszej skargi, ale nie podniósł tego zarzutu w skardze.

49 Co się tyczy twierdzenia skarżącego na rozprawie, że było to wyłącznie rozwinięcie określonego punktu w skardze wszczynającej postępowanie w świetle informacji zawartej w odpowiedzi, jest oczywiste, że twierdzenie to jest bezzasadne. W stosownym akapicie skargi skarżący wskazuje na rzekome zamieszanie dotyczące czynników branych pod uwagę przy zastosowaniu pierwszych dwóch kryteriów, tj. ‘Umiejętności’ i ‘Zadań’, a nie pomieszczenia czynników branych pod uwagę na etapach kwalifikacji i udzielenia zamówienia.

50 W związku z tym, ponieważ podstawą tej skargi nie są okoliczności prawne lub faktyczne, które zostały ujawnione w toku postępowania, ani nie może być uznana za rozwinięcie zarzutu podniesionego wcześniej, bezpośrednio lub pośrednio, w skardze wszczynającej postępowanie, musi być ona rozpatrywana jako ‘nowa’ w znaczeniu pierwszego akapitu Art. 48(2) Regulaminu postępowania (zob., podobnie, Sprawy Połączone T-189/95, T-39/96 i T-123/96 *SGA* przeciwko *Komisji* [1999] ECR II-3587, paragraf 46).

51 Skarga ta musi być więc odrzucona jako niedopuszczalna .

Skarga, że do podkryteriów udzielenia zamówienia zastosowano ważenie, którego nie ujawniono oferentom

– Argumenty stron

52 Co do istoty, skarżący zarzuca, że w kontekście pierwszych dwóch kryteriów udzielenia zamówienia, ‘Umiejętności’ i ‘Zadań’, EEA naruszyła Rozporządzenie Finansowe oraz przepisy wykonawcze, w szczególności Art. 130 i 138(3) tychże, oraz orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości dotyczące zasad przejrzystości i równego traktowania, poprzez przypisanie szczególnego ważenia podkryteriom, chociaż nie było o tym mowy w dokumentacji przetargowej. Ponadto, tabele oceny wykazują poważne nieścisłości w wynikach różnych oferentów.

53 Dla przykładu, element ‘test użyteczności i grupy fokusowej’, który odpowiada wyłącznie części drugiego podkryterium listy zadań warunkowych dla Obszaru 1, musiał, według skarżącego, być ważony powyżej 50% względem całkowitego wyniku dla tej listy, aby można było wyjaśnić niski wynik skarżącego. W żadnym wypadku nie jest możliwa strata tak wielu punktów na jednym podkryterium, które i tak nie jest kluczowe. To samo dotyczy umiejętności w Obszarze 1. Na podstawie wyniku i otrzymanych przez skarżącego komentarzy, wnioskuje on, że z czterech podkryteriów zawartych w tej części niektóre musiały mieć większą wagę dla oceny, bez ujawnienia takiej informacji oferentom.

54 W odniesieniu do Obszaru 3, skarżący twierdzi, że ważenie zastosowane do siedmiu podkryteriów „Umiejętności”, o którym nie poinformowano oferentów, znacząco wpłynęło na wyniki uzyskane w tym obszarze. Co się tyczy kryterium ‘Zadań’ w tym obszarze, EEA podobnie przypisała maksymalną wagę do podkryterium związanego ze ‘środkami bezpieczeństwa’ bez poinformowania o tym oferentów.

55 Wynik oceny dowodzi nie tylko występowania podkryteriów, ale również znacznej różnicy w ich ważeniu. W związku z tym, skarżący utrzymuje, że nie odnoszenie się do różnych umiejętności i zadań, jako do podkryteriów, nie zmienia ich natury, ale skutkuje arbitralną i błędną oceną, która nie odzwierciedla rzeczywistych kwalifikacji oferentów. Ponadto, twierdzenie EEA, że ‘brak doświadczenia w jednej z kategorii nie może być zrekomensowany ponadprzeciętną wiedzą w innym obszarze pokazuje, że EEA stosowała formułę oceny nieznaną oferentom, która, poprzez zastosowanie nieujawnionego algorytmu, mogła nawet zneutralizować doświadczenie oferenta. Wcześniejsza wiedza o tym algorytmie, zdaniem skarżącego, pozwoliłaby na optymalne przygotowanie ofert. W każdym wypadku, oznaczałoby to, że ci zwycięscy oferenci uzyskaliby niższe wyniki.

56 Zatem, skarżący nie przyjmuje wyjaśnienia EEA, że jeśli oferent spełniłby wymagania jednostki zamawiającej dla wszystkich umiejętności lub zadań oprócz jednego dla danego obszaru, jego oferta byłaby odrzucona jako nieprawidłowa. Byłoby to możliwe tylko, gdyby ta umiejętność lub zadanie miały wagę znacząco większą niż reszta lub gdyby zastosowano algorytm neutralizujący. Ponadto, żadna z odpowiedzi na prośby o wyjaśnienia, na czym EEA opiera swój argument, nie sugeruje, że wszystkie dostarczone profile dla danego obszaru muszą pokrywać cały obszar kompetencji. Wymóg całościowego doświadczenia w danym obszarze jest sprzeczny z wytycznymi EEA oraz ze zdrowym rozsądkiem. W odwrotnej sytuacji, jeśli, jak utrzymuje EEA, elementy dla oceny kompetencji były traktowane całościowo, szerokie doświadczenie oferenta w zakresie pozostałych ‘umiejętności’ lub ‘zadań’ w określonym obszarze powinno rekompensować wszelki utrzymywany brak doświadczenia w zakresie jednej umiejętności lub zadania. W każdym wypadku, eksperci proponowani przez skarżącego posiadają kompetencje wymagane przez EEA, nawet jeśli ten wymóg nie był wskazany w specyfikacjach przetargowych.

57 Ponadto, twierdzenie EEA, że tylko zasadnicze aspekty zdolności wymaganych do wykonania pracy w określonym obszarze były zawarte w specyfikacjach przetargowych sugeruje, że inne wymogi, uznane za nieistotne, były również stosowane. Byłoby to sprzeczne z Art. 130 przepisów wykonawczych oraz orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości i naruszałoby zasady przejrzystości i równego traktowania oferentów. EEA nie wymieniła, w szczególności w specyfikacjach przetargowych, pewnych czynników związanych z narzędziami i usługami Eionet.

58 EEA kwestionuje argumenty skarżącego.

– Ustalenia sądu

59 Jeśli, jak w przypadku tej sprawy, zamówienie jest przyznawane na podstawie najlepszej relacji ceny do jakości, Art. 97(1) Rozporządzenia Finansowego wymaga od jednostki zamawiającej określenia z wyprzedzeniem i sformułowania w dokumentach dot. zaproszenia do składania ofert kryteriów udzielenia zamówienia celem dokonania oceny zawartości ofert. Ponadto, zgodnie z Art.138(3) Przepisów wykonawczych, jednostka zamawiająca musi również określić w ogłoszeniu o zamówieniu, w specyfikacji lub w

dokumencie opisowym, wagi, którą zastosuje do każdego z kryteriów dla ustalenia najlepszej relacji ceny do jakości.

60 Przepisy te mają na celu zapewnienie zgodności z zasadami równego traktowania i przejrzystości, jak stanowi Art. 89 Rozporządzenia Finansowego, na wszystkich etapach procedury udzielania zamówień publicznych, w szczególności na etapie kwalifikacji oferentów oraz wyboru ofert celem udzielenia zamówienia (zob. wyrok z dn. 10 września 2008 w Sprawie T-59/05 *Evropaiki Dynamiki* przeciwko *Komisji*, niepublikowany w ECR, paragraf 49 i przywoływane orzecznictwo). Mają one również na celu umożliwić wszystkim rozsądnie poinformowanym i wykazującym zwykłą staranność oferentom taką samą interpretację zarówno kryteriów kwalifikacji jak i kryteriów udzielenia zamówienia (zob., podobnie i analogicznie, Sprawa C-19/00 *SIAC Construction* [2001] ECR I-7725, paragraf 42), a co za tym idzie, posiadanie równych możliwości przy sporządzaniu treści wniosków o dopuszczenie do udziału w zamówieniu oraz ich ofert (zob., podobnie, Sprawa C-470/99 *Universale-Bau i Inni* [2002] ECR I-11617, paragraf 93).

61 W świetle utrwalonego orzecznictwa jednostka zamawiająca ma szeroki zakres uznania w ocenie czynników branych pod uwagę przy podejmowaniu decyzji o udzieleniu zamówienia po zaproszeniu do składania ofert, a ocena Sądu musi być ograniczona do sprawdzenia, czy nie popełniono poważnego i oczywistego błędu (zob. Sprawa T-495/04 *Belfass* przeciwko *Radzie* [2008] ECR II-781, paragraf 63 i przywoływane orzecznictwo).

62 W niniejszej sprawie, EEA sformułowała w punkcie 7(iii) specyfikacji przetargowej kryteria udzielenia zamówienia, które miała zamiar zastosować dla udzielenia zamówienia, tj. umiejętności i doświadczenia młodszych i starszych konsultantów, których CV stanowiły część dokumentacji przetargowej, doświadczenia firmy w wykonywaniu zadań podobnych do tych wymienionych jako zadania warunkowe dla każdego obszaru kompetencji, oraz jej ogólnej polityki środowiskowej. Ponadto, w punktach od 2.1 do 2.8 specyfikacji przetargowej, określiła różne umiejętności i zadania, zapewniane przez oferentów w każdym obszarze.

63 W związku z tym, skarżący utrzymuje, że różne elementy wymienione w punktach od 2.1 do 2.8 specyfikacji przetargowej reprezentują podkryteria. Po drugie, wnosi on z raportu z oceny, w szczególności z komentarzy do uzyskanych wyników, że do każdego z tych podkryteriów zastosowano szczególne ważenie. Jak twierdzi skarżący, wyłącznym uzasadnieniem uzyskania słabego wyniku, szczególnie w obszarze 1 i 3, jest fakt zastosowania przez Komisję przetargową nieujawnionego ważenia, w którym to kontekście podkryteria rzekomo niespełnione przez ofertę skarżącego były bardzo wysoko ważne.

64 Skarżący opiera się na Sprawie C-331/04 *ATI EAC e Viaggi di Maio i Inni* [2005] ECR I-10109, paragraf 32, w której Trybunał uznał, że określenie w późniejszym terminie, krótko przed otwarciem ofert, wag, które miały być stosowane do podkryteriów kryterium udzielenia zamówienia, ustalonych wcześniej, było zgodne z Dyrektywą 92/50, zakładając, że takie późniejsze określenie nie zmienia kryteriów udzielania zamówienia sformułowanych w specyfikacjach przetargowych lub ogłoszeniu o zamówieniu, nie zawiera elementów, które, jeśli byłyby znane w momencie przygotowania ofert, mogłyby wpłynąć na przygotowanie, i nie są przyjęte w oparciu o kwestie mogące powodować dyskryminację jednego z oferentów.

65 W związku z powyższym, należy również wspomnieć, że w Sprawie C-532/06 *Lianakis i Inni* [2008] ECR I-251 Trybunał uznał, że określając w późniejszym terminie, po złożeniu

ofert i otwarciu wniosków o dopuszczenie do udziału w postępowaniu, zarówno wagi jak i podkryteria, które miały być stosowane do kryteriów udzielenia zamówienia jednostka zamawiająca nie dopełniła obowiązku ogłoszenia tych kryteriów, o którym mowa w Art. 36(2) Dyrektywy 92/50, w związku z zasadą równego traktowania wykonawców i obowiązkiem przejrzystości.

66 W danym przypadku, nie wynika z dokumentów w sprawie, a w szczególności z komentarzy zawartych w raporcie z oceny, że jednostka zamawiająca zastosowała podkryteria w odniesieniu do kryteriów udzielenia zamówienia zawartych w specyfikacji przetargowej, ani, że zastosowano do nich szczególną procedurę ważenia.

67 Różne czynniki wymienione jako umiejętności i zadania wymagane w odniesieniu do ośmiu obszarów (punkty od 2.1 do 2.8 specyfikacji przetargowych) stanowią raczej objaśnienia, co do rodzaju umiejętności i doświadczenia, których EEA wymagała i które miały być całościowo oceniane, a nie podkryteria. Jasne jest, że w kontekście jego funkcji i szerokiego zakresu uznania, Komisja przetargowa nie mogła dostarczyć szczegółowego opisu, biorąc pod uwagę każdy przetarg i obszar, różnych wyników składających się na wynik końcowy w odniesieniu do każdego opisu umiejętności i zadań podanych w specyfikacjach przetargowych. Jednakże, przeprowadził on całościowe porównanie przedłożonych ofert, biorąc pod uwagę każdy z ośmiu obszarów. Zatem w swoim raporcie, dla każdego podanego wyniku, wskazuje on jedynie na najistotniejsze słabości tych ofert.

68 Wreszcie, należy również odrzucić argument skarżącego, sformułowany w paragrafie 55 powyżej, że z oświadczenia EEA wynikało, iż zastosowała ona nieujawnioną formułę oceny. W takim wypadku, skoro każdy obszar kompetencji był przedstawiany i oceniany osobno, żaden brak doświadczenia w jednym obszarze nie mógł być, naturalnie, rekompensowany na tym etapie poprzez wyższy poziom wiedzy w innym obszarze.

69 W świetle powyższego, Sąd musi uznać, że skarżący nie wykazał w wystarczający sposób że EEA nie spełniła obowiązku określenia z wyprzedzeniem i sformułowania w zaproszeniu do składania ofert kryteriów udzielenia zamówienia w celu oceny zawartości ofert ani, że stosowała szczególną procedurę ważenia w odniesieniu do podkryteriów, nieujawnioną oferentom.

70 Zatem skarga musi zostać odrzucona.

Skarga, że trzecie kryterium udzielenia zamówienia dotyczące ogólnej polityki środowiskowej zostało zastosowane błędnie

– Argumenty stron

71 Skarżący utrzymuje, że kryterium środowiskowe zostało błędnie zastosowane, ponieważ EEA oparła je o dowód systemu certyfikowanego, chociaż zaproszenie do składania ofert odnosiło się po prostu do ‘ogólnej polityki środowiskowej firmy’. Po pierwsze, EEA przyznała maksymalną ilość punktów tylko jednej firmie, która dostarczyła certyfikat uznając go za istotny, bez analizy rzeczywistego wkładu firmy w ochronę środowiska. Po drugie, nieprawidłowo sklasyfikowała jako ‘zamierzenia w przedmiocie’ politykę środowiskową, której skarżący w rzeczywistości przestrzega, rzeczywisty wkład której w ochronę środowiska został przez niego objaśniony. Czynnikiem decydującym o przyznawaniu punktów nie była

zatem rzeczywista polityka środowiskowa, ale powyższy certyfikat, który w specyfikacjach przetargowych nie był jednak wymagany.

72 Ponadto, nie dokonano porównania oferty skarżącego z ofertą, która uzyskała najwięcej punktów w tym obszarze. W związku z tym, skarżący twierdzi, że posiada certyfikat ISO 9001:2000, oraz że jego polityka jest zgodna z zasadami przyznawania znaku Przedsiębiorstwa Eko-dynamicznego przez Brukselski Instytut na rzecz Zarządzania Środowiskiem ('Brussels Environment Institute'). Powinien zatem otrzymać maksymalną liczbę punktów. Skarżący kwestionuje również argument EEA, że wpływ tego kryterium na wynik oceny był nieistotny i twierdzi, że nie zostało to w żaden sposób stwierdzone.

73 EEA kwestionuje argumenty skarżącego.

– Ustalenia Sądu

74 Z dokumentów w sprawie wynika, że trzecie kryterium przyznawania zamówienia odnosiło się do 'Ogólnej polityki środowiskowej firmy', bez dalszej specyfikacji. Trzeba również zauważyć, że wszystkie komentarze do punktów przyznanych skarżącemu i zwyciężskim oferentom odnoszą się do możliwej obecności certyfikacji. W tym względzie, jedyna firma, która uzyskała maksymalny wynik 10 punktów to ta, która, według raportu z oceny, posiadała 'certyfikowany system zarządzania środowiskowego'. Ponadto, skarżący utrzymywał, a EEA temu nie zaprzeczała, że uzyskał najwyższy wynik ze wszystkich oferentów, którzy nie przedłożyli certyfikacji.

75 Kryterium udzielenia zamówienia sformułowane w tak ogólny sposób, jak w tym przypadku, umożliwia oferentom przedstawianie ich polityki w tym obszarze w dowolny sposób i dostarczenia dowodów, które uznają za stosowne. W związku z tym, przedłożenie stosownego certyfikatu jest jednym z wielu standardowych sposobów dostarczania dowodu w trakcie przygotowania ofert w procedurach zamówień publicznych. Ponieważ skarżący jest firmą, która regularnie bierze udział w tego typu procedurach, nie może być tego nieświadomy. Sam stwierdzał w swojej ofercie i w swoich oświadczeniach, że jego polityka była zgodna z kartą Brukselskiego Instytutu Zarządzania Środowiskiem oraz, że posiadał certyfikat ISO 9001:2000.

76 W określonych okolicznościach tej sprawy, skarżący nie ma podstaw, by twierdzić, po pierwsze, że koniecznym, lub nawet jedynym, dowodem wymaganym dla przyznania najlepszego wyniku była certyfikacja, której nie wymagały specyfikacje przetargowe, po drugie, że nie dokonano żadnego porównania pomiędzy jego ofertą, a tą, która uzyskała najlepszy wynik. Gdyby przedłożenie odpowiedniego certyfikatu stanowiło jedyny możliwy dowód na ogólną politykę środowiskową, oferenci, którzy takiego nie przedłożyli nie otrzymaliby żadnych punktów. Nie tylko to nie miało miejsca, ale oferenci, którzy nie przedłożyli odpowiedniego certyfikatu nie uzyskali identycznego wyniku. Komisja przetargowa uznała zatem, że spośród ofert złożonych przez takich oferentów skarżący miał pod tym względem najlepszy wynik. Jednak, na podstawie opisów ogólnych polityk środowiskowych poszczególnych firm, komisja uznała, że sporny certyfikat dawał najbardziej przekonujący dowód ogólnej polityki środowiskowej jednej firmy i przyznał zatem tej firmie najwięcej punktów. Z powyższego wynika, że komisja dokonała oceny porównawczej ofert, oceniając, czy polityki środowiskowe przedkładane przez oferentów były autentyczne, oraz to, że uznała, iż tylko jedna z firm wprowadziła już taką politykę, podczas, gdy inne wyrażały w tej materii dobre intencje.

77 Jak potwierdziła EEA, istnienia skutecznej polityki środowiskowej można dowieść na różne sposoby. Komisja przetargowa uznała, że skarżący nie przedłożył dokumentów, które byłyby równoważne rzeczonyj certyfikacji. Spośród przedłożonych dokumentów, certyfikat ISO 9001:2000 oraz zgodność z kartą Brukselskiego Instytutu Zarządzania Środowiskiem nie były uznawane przez Komisję za potwierdzające efektywną politykę środowiskową.

78 Zatem, argumenty wysuwane przez skarżącego pozwalają Sądowi jedynie uznać, że, zakładając szeroki zakres uznania EEA, stwierdziła ona, iż spośród wszystkich ofert, maksymalną ilość punktów należy przyznać tej, która przedstawiła dowód, w formie certyfikatu, autentyczności ogólnej polityki środowiskowej, mimo, iż nie postrzegala takiego certyfikatu, jako jedyne go możliwego rodzaju dowodu w tej kwestii.

79 W tych okolicznościach, zarzut ten musi zostać odrzucony i, co za tym idzie, pierwszy zarzut należy odrzucić w całości.

Drugi zarzut: oczywiste błędy w ocenie

Argumenty stron

80 Skarżący utrzymuje, że ocena jego oferty zawiera szereg poważnych i oczywistych błędów w ocenie, jak również przeoczeń. Uważa, że szerokiego zakresu uznania, którym dysponowała jednostka zamawiająca nie należy interpretować jako jednostronnego prawa do podejmowania nieuzasadnionych arbitralnych decyzji. Szereg oczywistych błędów popełnionych przez EEA powinien zostać zbadany w całości, co pozwoli wykazać, że w tej sprawie ten zakres uznania został przekroczony. Ponadto, raport z oceny nie odzwierciedla konkurencyjnej natury spornego postępowania. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości, zasady, którym podlegają procedury zamówień publicznych, powinny być wyraźnie przedstawione w specyfikacjach przetargowych i muszą być przestrzegane przez jednostkę zamawiającą w trakcie całej procedury przetargowej.

81 Na poparcie swoich argumentów, skarżący odwołuje się do różnych elementów własnej oferty oraz wniosków raportu z oceny odnoszących się do nich. Utrzymuje w szczególności, że proponowani eksperci i/lub wymienione w związku z jego doświadczeniem projekty w szerokim zakresie spełniały wymogi z zaproszenia do składania ofert, a jego oferta powinna była otrzymać lepszy wynik.

82 Zatem, w odniesieniu do Obszaru 1, ‘tworzenie aplikacji internetowych i zarządzanie zawartością’, skarżący twierdzi, że zaproponował konsultantów o wysokich kwalifikacjach i/lub konsultantów z dużym doświadczeniem w tym obszarze. Kompetencje firmy były prezentowane ponadto poprzez realizację poprzednich projektów, tj. Circle i Ermione. Skarżący utrzymuje, że jego oferta powinna była znaleźć się na pierwszym miejscu.

83 Odnośnie zadań, skarżący uważa, że wynik, jaki otrzymał na podstawie oceny, że jego doświadczenie ‘nie spełniło wymogu EEA odnośnie użyteczności i badania grupy fokusowej, nie jest ani wyjaśniony, ani uzasadniony. Pyta między innymi jak oferent, który rzekomo nie spełnia wymogów jednego z kryterium otrzymuje 20% mniej punktów niż oferent, który jest uznany za przeciętnego we wszystkich kryteriach. Skarżący twierdzi, że EEA nie zbadała szczegółowo załączonej tabeli z ofertą, odnoszącej się do doświadczenia w realizacji podobnych zadań. Odniesienie się do wszystkich danych wykazałoby, że techniczne punkty zostały przyznane w sposób nieuczciwy i bezpodstawny. Co najmniej 66 ze 110 projektów

przedstawionych przez skarżącego wskazuje na doświadczenie w tym obszarze, jednak EEA skupia się wyłącznie na jednym z nich, by stwierdzić brak referencji. Specyfikacje przetargowe są, ponadto, nieprecyzyjne w tym punkcie i nie określają ściśle wymogów EEA.

84 W odniesieniu do obszaru drugiego 2, 'Produkcja multimedialna i projektowanie graficzne', skarżący twierdzi, że przedstawił CV 6 konsultantów z bardzo wysokim poziomem kompetencji oraz 63 stosowne projekty, które wykazują jego doświadczenie w zakresie stosownych aplikacji. Formuła zastosowana przez Komisję przetargową nie była przejrzysta i zastosowano ją wybiórczo. Skarżący nie rozumie, w jaki sposób oferty zwycięskich oferentów były lepsze od jego oferty.

85 W kwestii zadań, utrzymuje on, że 63 poprzednie projekty, które zostały opisane w jego ofercie, stanowią dostateczny dowód posiadania doświadczenia w tym obszarze. Ponadto, przyznane punkty są sprzeczne, ponieważ oferent uznany za przeciętnego w jednym z kryteriów nie może być uznany za gorszego od oferenta uznanego za przeciętnego w każdym z nich.

86 Odnośnie Obszaru 3, 'zarządzenie systemem Linux' skarżący przede wszystkim twierdzi, że utrzymywanie przez EEA, iż brak doświadczenia w jednej z kategorii nie może być równoważony ponadprzeciętną wiedzą w innym obszarze, odzwierciedla arbitralną ocenę, której dokonała i dowodzi braku jasności w specyfikacjach przetargowych. Komisja przetargowa ustaliła *a posteriori*, która umiejętność lub zadania w każdym obszarze kompetencji były najistotniejsze dla projektu.

87 Utrzymuje również, że ocena związana z oprogramowaniem CIRCA i Eionet jest błędna i bezpodstawna. W szczególności, skarżący zaprojektował i rozwinął CIRCA i jest głównym kontrahentem w zakresie projektowania i wsparcia CIRCA dla Komisji i EEA. Dostarczył również EEA aplikację 'ReportNet', która korzysta z Eionet. Skarżący otrzymał wynik, który był prawie identyczny z uzyskanym przez konkurentów, mimo, że jego ocena jest lepsza i ma większe doświadczenie niż konkurenci w zakresie tego oprogramowania. Dowodzi tego fakt, że zdobył prestiżowe zamówienie związane z aplikacją CIRCA pokonując jednego z konkurentów, a w innych projektach ten sam konkurent albo prosił o wsparcie skarżącego w zakresie CIRCA lub podzlecał skarżącemu całą pracę związaną z CIRCA. Co za tym idzie, skarżący powinien być sklasyfikowany na pierwszym miejscu w tym obszarze. Oczywiście jest, że EEA wzięła pod uwagę 'brak doświadczenia w jednej kategorii' tylko w odniesieniu do oferty skarżącego.

88 Jeśli chodzi o kryterium 'zadania', EEA błędnie i bezpodstawnie opisała doświadczenie skarżącego w obszarze środków bezpieczeństwa jako 'małe'. EEA wzięła pod uwagę swoje własne doświadczenia z CIRCA, pomijając wszystkie inne odniesienia w ofercie. Ponadto, nawet, jeśli istniały problemy z certyfikacją bezpieczeństwa przy używaniu CIRCA nie uzasadniałoby to takiej oceny, ponieważ skarżący dostarczył w swojej ofercie wszelkie stosowne rozwiązania, by spełnić wymogi EEA. EEA nie wzięła również pod uwagę koncepcji bezpieczeństwa wdrożonych przez skarżącego zgodnie ze specyficznymi wymaganiami jego klientów. Skarżący przedstawił co najmniej 47 stosownych projektów dla instytucji wspólnotowych i otrzymał świadectwo bezpieczeństwa od NATO i Unii Europejskiej. Skutecznie zapewniał wsparcie usług dla EEA oraz dla instalacji Eionet i CIRCA przez cztery lata, a żaden z użytkowników nie zgłaszał problemu z bezpieczeństwem.

89 Odnośnie Obszaru 4, 'projektowanie aplikacji w systemie Linux', skarżący kwestionuje wynik uzyskany dla 'Zadań'. Po pierwsze, twierdzi, że ma szerokie doświadczenie, jak wykazało pięć różnych projektów. Po drugie, zaproponowany ekspert, którego doświadczenie EEA zakwestionowała, jest starszym specjalistą IT i ma obszerną wiedzę oraz umiejętności wymagane w specyfikacjach przetargowych dla tego obszaru. EEA najwyraźniej oczekiwała, że otrzyma CV ekspertów z dużym doświadczeniem we wszystkich technologiach tego obszaru, mimo, że nie wymieniono tego w specyfikacjach przetargowych i, w odpowiedziach na pytania skarżącego, odnosiła się do 'podziału wymagań'. W każdym razie, eksperci zaproponowani przez skarżącego są biegli we wszystkich technologiach wymaganych przez specyfikacje przetargowe.

90 EEA, ponadto, nie podała powodów, dla których oferty trzech zwycięskich oferentów były lepsze od oferty skarżącego. Skarżący twierdzi, że poprosił EEA, by określiła typy profili zaproponowanych przez zwycięskich oferentów.

91 Odnośnie Obszaru 5, 'projektowania aplikacji w Windows', wynik przyznany skarżącemu był nieprawidłowy, ponieważ sześciu proponowanych konsultantów to specjaliści IT z doskonałymi umiejętnościami w zakresie wszystkich wymaganych zadań i czynności. CV, które dostarczył skarżący, spełniały wymagania we wszystkich obszarach kompetencji, mimo, że nie było to wymagane w specyfikacjach przetargowych. Ponadto, komentarzom EEA brakuje dokładności i zawierają one abstrakcyjne i bezpodstawne wnioski, które nie odzwierciedlają rzeczywistej oferty skarżącego. Skarżący dostarczył opis co najmniej 43 projektów, w tym 29 w pełni ukończonych, z których wszystkie dotyczyły obszernego projektowania aplikacji w Windows i obejmowały działania identyczne z tymi zaprezentowanymi w specyfikacjach przetargowych dla tego obszaru, które dotyczą również innych technologii.

92 Odnośnie Obszaru 6, 'zarządzanie systemem Windows', skarżący utrzymuje, że nawet, jeśli jego rzekomo ograniczone kwalifikacje nie stanowiły części tego obszaru kompetencji, CV szczególnie jednego z zaproponowanych ekspertów wykazywało posiadane doświadczenie. CV dwóch innych ekspertów wykazują obszerne kompetencje we wszystkich obszarach wskazanych w specyfikacjach przetargowych.

93 Komentarze EEA dotyczące CV zaproponowanych ekspertów przeczą większości znanych metodologii oceny, poprzez twierdzenie, że braki w jednej dziedzinie mogą wpłynąć na wynik uzyskany w drugiej, zakładając przy tym, że mogą one mieć wpływ na ogólną efektywność firmy. Taka logika daje EEA nieograniczoną wolność w ocenie i uprawnia ją do stosowania niebezpiecznych i bezpodstawnych szacunków. Ponadto, skarżący zdecydował nie powtarzać opisów projektów wspólnych dla wszystkich kandydatów, a ograniczyć się do ich konkretnych projektów, tak, aby nie wydłużać niepotrzebnie CV.

94 Ogólnie rzecz biorąc, wyjaśnienie EEA nie jest ani jasne, ani precyzyjne czy uzasadnione. W szczególności, zrównała ona 'zarządzanie bezpieczeństwem' ze 'środkami bezpieczeństwa'. Co się tyczy zadań, skarżący twierdzi, że, zgodnie z kryteriami udzielenia zamówienia w zaproszeniu do składania ofert, zadania miały być oceniane na podstawie doświadczenia firmy, a nie CV, a Komisja przetargowa nie oceniała w taki sposób.

95 Zdaniem skarżącego, Komisja przetargowa popełniła ponownie ten sam błąd w odniesieniu do zadań w Obszarze 7, 'Zarządzanie danymi i informacjami'. W każdym razie, skarżący zaproponował ekspertów, którzy posiadali wysokie kwalifikacje w realizacji tych

zadań oraz dogłębną wiedzę w zakresie trzech umiejętności wskazanych w specyfikacjach przetargowych. Skarżący twierdzi, że EEA oparła się jedynie na nazwie profilu każdego eksperta, a nie jego kompetencjach, bez podania ważnego powodu.

96 Co się tyczy obszaru 8, 'Systemy informacji geograficznej', skarżący utrzymuje, przeciwnie do komentarzy EEA, że z przedłożonych CV jest jasne, iż jeden z konsultantów posiadał niezbędne kompetencje w zakresie tworzenia infrastruktury danych przestrzennych (SDI), a inni mieli doświadczenie w zakresie analizy systemu informacji geograficznej (GIS). Dodaje, że wśród umiejętności wymaganych w specyfikacjach przetargowych nie ma wzmianki o żadnej szczególnej kwalifikacji takiej, jak poprzednie doświadczenie z narzędziami/technologiami i procedurami EEA, którego skarżący nie posiada. Doświadczenie ekspertów skarżącego, zwłaszcza w zakresie stosowania produktów wyprodukowanych przez jego partnera, spełnia wszystkie kryteria wymienione w specyfikacjach przetargowych, co uznała również EEA. Odnośnie zadań, skarżący twierdzi, że jego wynik przeczy jego doświadczeniu w tym obszarze, czego dostatecznie dowodzi realizacja pięciu wcześniejszych projektów.

97 Wreszcie, ogólna krytyka EEA wobec faktu, że skarżący często w swojej ofercie używał dokładnie tych samych terminów, jak zawarte w specyfikacjach przetargowych, zamiast dać istotną i udokumentowaną odpowiedź na wymagania wymienione w specyfikacjach, jest niesłuszna i bezpodstawna. Po pierwsze, oferenci są zobowiązani do używania tekstu specyfikacji wymagań przetargowych, zakładając, że ich oferta jest prawidłowo opisana przy jego użyciu. Po drugie, skarżący użył opisu ze specyfikacji przetargowej, by wykazać doświadczenie w realizacji takich samych zadań, jakie opisano.

98 EEA twierdzi, że nie popełniła błędów w ocenie ani, *a fortiori*, żadnego oczywistego błędu.

Ustalenia Sądu

99 Jak wskazano w paragrafie 61 powyżej, instytucje i agencje UE dysponują szerokim zakresem swobodnego uznania przy ocenie czynników branych pod uwagę w celu podjęcia decyzji o udzieleniu zamówienia, po zaproszeniu do składania ofert, a kontrola sądowa musi być ograniczona do sprawdzenia, czy nie było żadnego poważnego i wyraźnego błędu.

100 Zatem konieczne jest w tym przypadku stwierdzenie, czy EEA popełniła oczywisty błąd w ocenie przyznając zamówienie wybrawszy ofertę inną niż skarżącego.

101 Z raportu z oceny wynika, że, co się tyczy fazy udzielenia zamówienia, Komisja przetargowa oceniała oferty na podstawie kryteriów udzielenia zamówienia sformułowanych w punkcie 7(iii) specyfikacji przetargowych. Ocena ta odnosiła się zatem do pierwszych dwóch kryteriów, tj. do umiejętności i doświadczenia młodszych i starszych konsultantów, których CV miały być częścią dokumentacji przetargowej, oraz do doświadczenia firmy w realizacji zadań podobnych do tych wymienionych jako zadania warunkowe dla każdego obszaru kompetencji. Oferenci uzyskujący minimum 25 punktów dla każdego z pierwszych dwóch kryteriów w sześciu obszarach kompetencji, i przechodzący do kolejnego etapu, byli następnie oceniani również na podstawie trzeciego kryterium - ogólnej polityki środowiskowej firmy. Punkty przyznane za trzecie kryterium zostały dodane do wyniku oferentów, którzy przeszli do drugiego etapu. Na tej podstawie oferenci byli klasyfikowani według wyników w każdym obszarze i średniej stawki dziennej dla konsultantów przestrzeni

wewnętrznej i zewnętrznej oraz starszych i młodszych konsultantów. Z trzema oferentami uzyskującymi w ten sposób najwyższy całościowy wynik w ich sześciu najlepszych obszarach zawarto umowę ramową.

102 Sąd musi zatem uznać, że Komisja przetargowa ściśle trzymała się procedury udzielenia zamówienia określonej w specyfikacjach przetargowych. Ponadto, z załączników do raportu z oceny wynika, że Komisja przetargowa przeprowadziła ocenę porównawczą wszystkich ofert oferentów biorących udział w etapie udzielania zamówienia. To na podstawie punktów przyznanych za kryteria - 'Umiejętności' i 'Zadania' dla każdego obszaru, do których dodano punkty z trzeciego kryterium, Komisja była w stanie uzyskać końcowy wynik umożliwiający mu wybór trzech najlepszych oferentów.

103 W tym względzie należy uznać, że zamówienie przyznano oferentowi zapewniającemu najlepszą relację jakości do ceny według Art. 97(2) Rozporządzenia Finansowego.

104 W tym kontekście, argument skarżącego, że jego oferta ogólnie spełniała wymagania z zaproszenia do składania ofert sam w sobie nie wykazuje oczywistego błędu w ocenie ze strony jednostki zamawiającej. Zamówienia udzielono na podstawie oceny porównawczej ofert przeprowadzonej przez Komisję przetargową wyłącznie oferentom prezentującym ofertę o najlepszej relacji ceny do jakości. Z raportu z oceny wynika, że oferta skarżącego nie stanowiła takiej oferty.

105 Ściślej ujmując, skarżący twierdzi że, w kontekście ośmiu obszarów kompetencji, zaproponował w swojej ofercie ekspertów, którzy mieli wysokie kwalifikacje, i/lub realizował podobne lub identyczne zadania, jak te wymagane w zaproszeniu do składania ofert, a zatem jego oferta powinna uzyskać wyższą ocenę. Tego argumentu nie można uznać. Z raportu z oceny wynika, że, w każdym obszarze i dla każdego kryterium, punkty były przyznawane na podstawie oceny porównawczej. Zatem najwyższy wynik odpowiada najlepszym komentarzom. Skarżący nie dostarcza żadnego dowodu na to, że, postępując w taki sposób, Komisja przetargowa popełniła oczywisty błąd w ocenie.

106 Na taki wniosek nie ma wpływu argument skarżącego, że punkty przyznawane różnym oferentom nie zawsze odpowiadają komentarzom odnoszącym się do nich i mogą być z nimi sprzeczne. Dla przykładu, oferta skarżącego, uznana za słabą lub przeciętną według jednego kryterium, uzyskała wynik niższy niż oferenci uznani za przeciętnych pod względem wszystkich kryteriów (Obszar 1 i 2). Podobnie, w Obszarze 3, uzyskała wynik prawie identyczny do otrzymanego przez innych oferentów, mimo, że ofertę oceniono wyżej.

107 W tym względzie, należy zauważyć, że, co się tyczy tych komentarzy, z akt wynika, że słabe strony oferty skarżącego wymienione przez Komisję przetargową dotyczą wszystkich kluczowych elementów stosownych obszarów, określonych jako takie w specyfikacjach przetargowych, co tłumaczy przyznaną niższą ocenę. W tych okolicznościach, wyjaśnienie przedstawione przez skarżącego, wskazujące na zastosowanie nieujawnionej formuły oceny, nie jest przekonujące. Ponadto, wyniki i związane z nimi komentarze tworzą jednorodną całość w niniejszej sprawie i nie wymagają objaśnień ani uzasadnień ze strony Komisji przetargowej innych niż te, które już przedstawiła i jakie zostały zapisane.

108 Co się tyczy Obszaru 3, skarżący twierdzi, że jego oferta powinna zostać oceniona wyżej w świetle jego obszernego doświadczenia w zakresie aplikacji CIRCA i Eionet. Z raportu z oceny wynika, że Komisja przetargowa przyznała, że skarżący posiadał dużą

wiedzę w zakresie CIRCA, ale również wynika z niego, że uznał ona, iż skarżący miał małe doświadczenie w zakresie Eionet oraz w obszarze środków bezpieczeństwa. Tam, gdzie obszerne doświadczenie jest wymagane w całym obszarze, wszelka ponadprzeciętna wiedza w jednej z kategorii lub części tego obszaru nie może wynagrodzić braku doświadczenia w innej kategorii. Wyjaśnienie to, dalekie od wskazania na arbitralną ocenę przez EEA, potwierdza porównawczą, całościową ocenę ofert. Ponadto, skoro rzezone punkty były częścią kryteriów wymienionych w specyfikacjach przetargowych, skarżący nie może utrzymywać, że te ostatnie były niejasne.

109 Odnośnie zadań, skarżący utrzymuje, że posiada obszerne doświadczenie w obszarze środków bezpieczeństwa, które nie powinno zatem być ocenione jako małe. W tym względzie, należy podkreślić, że w kontekście analizy porównawczej, od Komisji przetargowej nie tylko wymaga się oceny szeregu elementów zawartych w ofercie danego oferenta, ale również ich związku z brany pod uwagę obszarem. W każdym razie, oferta skarżącego uplasowała się na drugim miejscu biorąc pod uwagę obydwa kryteria Obszaru 3, co daje powody, by wierzyć, że jego doświadczenie było rzeczywiście wzięte pod uwagę przez Komisję przetargową. Należy więc odrzucić argumenty skarżącego dotyczące tego obszaru.

110 W związku z kryterium 'Zadań' w Obszarze 4, skarżący twierdzi, na podstawie argumentów EEA, że EEA oczekiwała od oferentów przedstawienia CV ekspertów z dużą wiedzą w zakresie wszystkich technologii tego obszaru, chociaż nie zostało to wymienione w specyfikacjach przetargowych. Takiego argumentu nie można przyjąć. Prawdą jest, że nie było określone w specyfikacjach przetargowych, że eksperci powinni być biegli w zakresie wszystkich technologii tego obszaru. Jednakże, ponieważ oferty podlegają porównaniu, oferta proponująca konsultantów z szerszą wiedzą będzie prawdopodobnie oceniona wyżej niż ta, która proponuje ekspertów wyłącznie o określonych profilach. W tym względzie, skarżący twierdzi, że w jego dziedzinie działalności byłoby bezcelowym oczekiwać, że jeden typ ekspertów realizowałby wszystkie zadania. Jednakże, nie daje to żadnego dowodu na to, że biorąc pod uwagę, iż jeden z oferentów zaproponował ekspertów, którzy bardziej odpowiadali wymogom specyfikacji przetargowych, Komisja przetargowa popełniła oczywisty błąd w ocenie przyznając temu oferentowi więcej punktów niż skarżącemu.

111 Ponadto, skarżący utrzymuje, że, w związku z Obszarem 6 i 7, Komisja przetargowa dla kryterium 'zadań' dokonywała oceny na podstawie CV zamiast na podstawie doświadczenia firmy. Należy zauważyć, że punkt 7(iii) specyfikacji przetargowych stanowił w tym względzie, że zamówienie zostanie przyznane biorąc pod uwagę doświadczenie firmy w realizacji zadań podobnych do wymienionych jako zadania warunkowe dla każdego obszaru kompetencji (zob. paragraf 15 powyżej). W firmie świadczącej usługi, zasoby ludzkie stanowią ważny aspekt jej wartości. W tym kontekście, jak twierdzi również EEA, doświadczenie eksperta stwierdzone w CV, również będzie dowodzić doświadczenia samej firmy, ponieważ tych dwóch aspektów nie da się od siebie oddzielić. Ponadto, skarżący nie wyjaśnia, dlaczego miałyby to oznaczać stwierdzenie, że braki w jednej dziedzinie mogą wpłynąć na wynik przyznany w innej, zakładając, że mogą mieć wpływ na efektywność firmy.

112 W odniesieniu do Obszaru 7, skarżący nie dostarcza żadnego dowodu na poparcie twierdzenia, że EEA oparła swoją ocenę wyłącznie na nazwie profilu każdego eksperta, a nie na kompetencjach.

113 Co się tyczy argumentu skarżącego, związanego z Obszarem 8, że pośród umiejętności wymaganych w specyfikacjach przetargowych nie ma wzmianki o szczególnej kwalifikacji, takiej jak poprzednie doświadczenia z narzędziami/technologiami i procedurami EEA, trzeba zauważyć, że ten argument przeinacza słowa EEA. Zarówno komentarz do uzyskanego wyniku jak i argument EEA odnoszą się do doświadczenia w zakresie analizy GIS związanej z działalnością EEA, a nie technologiami/narzędziami i procedurami EEA.

114 Wreszcie, argument skarżącego, że szereg oczywistych błędów popełnionych przez Komisję przetargową powinien być zbadany jako całość, wykazując, że szeroki zakres swobodnego uznania, którym dysponowała ta Komisja, został przekroczony, również nie może być przyjęty. Przy braku udowodnionego przez skarżącego oczywistego błędu w ocenie, nie da się stwierdzić, że nastąpił poważny i oczywisty błąd w ocenie ze strony jednostki zamawiającej wynikający z nagromadzenia błędów.

115 Z powyższych rozważań wynika, że skarżący nie dowiódł, że EEA popełniła oczywisty błąd w ocenie oferty skarżącego. Należy zatem odrzucić drugi zarzut jako bezpodstawny.

Trzeci zarzut: naruszenie obowiązku uzasadnienia decyzji

Argumenty stron

116 Skarżący utrzymuje, że, przeciwnie do wymagań zawartych w Art.100(2) Rozporządzenia Finansowego i Art. 149(3) przepisów wykonawczych, EEA nie wyjaśniła, jak oferta skarżącego była porównywana z ofertami innych oferentów. Skarżący nie posiadał żadnych informacji na temat względnych zalet ofert zwycięskich oferentów pozwalających mu ustalić, jak Komisja przetargowa otrzymała taki, a nie inny wynik. Komentarze komisji przetargowej są niejasne, zawierają abstrakcyjną ocenę, i brakuje im koniecznych szczegółów. Zatem nie umożliwiają osobom, których dotyczą, poznania powodów decyzji, co pozwoliłoby im na obronę swoich praw a Sądowi umożliwiło wykonanie jego kontroli. .

117 Po pierwsze, nie wyjaśniono, dlaczego pewne CV nie były dopasowane do zadań, czy też dlaczego poprzednie doświadczenia firmy były niewystarczające. Po drugie, brak kompetencji u zwycięskich oferentów nie wpłynął na ich wyniki. Ponadto, komentarze w szeregu przypadków stoją w sprzeczności z przyznanymi punktami.

118 Znaczenie szerokiego zakresu swobodnego uznania można ocenić dopiero po gruntownym zbadaniu uzasadnienia przez jednostkę zamawiającą jej decyzji w sprawie udzielenia zamówienia i odrzucenia ofert innych kandydatów. Jednakże, EEA nie wskazała powodów odrzucenia oferty skarżącego.

119 EEA utrzymuje, że spełniła obowiązek uzasadnienia swojej decyzji zgodnie z Rozporządzeniem Finansowym, przepisami wykonawczymi i utrwalonym orzecznictwem.

Ustalenia sądu

120 Z Art.100(2) Rozporządzenia finansowego i Art.149 przepisów wykonawczych wynika, że jednostka zamawiająca spełnia swój obowiązek uzasadnienia decyzji, jeśli w pierwszej kolejności ogranicza się do niezwłocznego powiadomienia przegranych oferentów o powodach odrzucenia ich poszczególnych ofert, a następnie, na wyraźną prośbę skierowaną do niej, dostarcza wszystkim oferentom, którzy złożyli dopuszczalną ofertę, charakterystykę i

względne zalety wybranej oferty, jak również informuje o nazwie zwycięskiego oferenta, w ciągu 15 dni od dnia, w którym otrzymała pisemną prośbę (zob. wyrok z dn.10 września 2008 r. w Sprawie T-465/04 *Evropaiki Dynamiki* przeciwko *Komisji* nieopublikowany w ECR, paragraf 47 i przywoływane orzecznictwo, oraz w Sprawie T-437/05 *Brink's Security Luxembourg* przeciwko *Komisji* [2009] ECR II-0000, paragraf 160).

121 Taki sposób postępowania zapewnia spełnienie obowiązku uzasadnienia decyzji określonego w Art. 253 EC, zgodnie z którym uzasadnienie przyjmowane przez jednostkę wydającą określony akt musi być ujawnione w jasny i jednoznaczny sposób, co z jednej strony pozwoli zainteresowanym osobom poznać powody podjęcia danego środka w celu dochodzenia swoich praw, a z drugiej pozwoli Sądowi skorzystać z prawa kontroli (Sprawa T-465/04 *Evropaiki Dynamiki* przeciwko *Komisji*, paragraf 120 wyżej, paragraf 48).

122 Należy również zauważyć, że obowiązek uzasadnienia należy oceniać w odniesieniu do okoliczności każdej sprawy, a w szczególności treści omawianego aktu, charakteru przedstawionych powodów oraz interesu, jaki w uzyskaniu informacji mogą mieć adresaci aktu lub inne osoby, których dotyczy on bezpośrednio i indywidualnie (zob. Sprawa C-367/95 P *Komisja przeciw Sytraval and Brink's France* [1998] ECR I-1719, paragraf 63 i przywoływane orzecznictwo).

123 Ponadto, zgodnie z orzecznictwem, jeżeli dana instytucja lub jednostka wysłała pismo w odpowiedzi na prośbę o dodatkowe wyjaśnienia związane z decyzją przed wszczęciem postępowania, ale po dacie wyznaczonej w Art. 149(3) przepisów wykonawczych, pismo to może być również wzięte pod uwagę przy badaniu, czy uzasadnienie w danej sprawie było stosowne. Wymóg uzasadnienia musi być oceniany w świetle informacji, które skarżący posiadał w momencie wszczynania postępowania, przy założeniu jednak, że instytucji nie wolno zastępować pierwotnego uzasadnienia całkowicie nowym uzasadnieniem (zob. Sprawa T-89/07 *VIP Car Solutions* przeciwko *Parlamentowi* [2009] ECR II-0000, paragraf 73 i przywoływane orzecznictwo).

124 Zatem, aby zdecydować, czy EEA spełniła swój obowiązek uzasadnienia wynikający z Rozporządzenia Finansowego i przepisów wykonawczych, należy zbadać pisma z dn. 14 września i 28 września oraz 13 października 2006 r., skierowane do skarżącego w odpowiedzi na jego wyraźną prośbę o dodatkowe informacje w sprawie decyzji udzielenia spornego zamówienia i odrzucenia oferty skarżącego.

125 Pismem z dn. 14 września 2006 r., EEA informowała skarżącego, że jego oferta została odrzucona uznając, iż 'spośród ofert spełniających wymogi techniczne nie była najkorzystniejsza ekonomicznie' i pouczyła skarżącego o jego prawie do występowania z prośbą o dodatkowe informacje dotyczące powodów odrzucenia jego oferty, w tym charakterystykę i względne przewagi zwycięskiej oferty oraz nazwę oferenta, któremu udzielono zamówienia.

126 Pismem z dnia 28 września 2006 r., w odpowiedzi na pisemną prośbę skarżącego z dnia 15 września 2006 r., EEA poinformowała skarżącego o nazwach trzech zwycięskich oferentów oraz o wynikach uzyskanych przez skarżącego. Poinformowała również skarżącego, że nie była w stanie dostarczyć kopii raportu z oceny ze względu na jego poufny charakter.

127 W następstwie pisma z dn. 29 września 2006 r., w którym to skarżący ponowił swoją pierwotną prośbę, EEA, pismem z dn. 13 października 2006 r., przyznała skarżącemu częściowy dostęp do raportu z oceny. Raport ten w wyraźny sposób wyjaśniał procedurę, która obowiązywała podczas oceny ofert 13 oferentów oraz fakt, że oferty trzech zwycięskich oferentów uzyskały trzy najlepsze wyniki końcowe. Zawiera on również szczegółowe informacje dotyczące punktów przyznanych skarżącemu oraz zwycięskim oferentom jak również komentarze do każdego obszaru kompetencji i dla każdego kryterium.

128 Należy zatem wyciągnąć wniosek, że, na podstawie powyższych informacji, skarżący mógł natychmiast określić charakterystykę i względne przewagi wybranych ofert. Zatem, EEA spełniła swój obowiązek wynikający z Rozporządzenia Finansowego i przepisów wykonawczych.

129 Należy zatem odrzucić zarzut naruszenia obowiązku uzasadnienia decyzji.

130 W świetle powyższych rozważań, skargę należy w całości odrzucić.

Koszty

131 Skarżący twierdzi, że EEA należy obciążyć wszystkimi kosztami, na mocy Art. 87(3) regulaminu postępowania, nawet, jeśli skarga została oddalona. Twierdzi, że EEA nie uznała licznych i poważnych naruszeń, których się dopuściła i nie naprawiła sytuacji w procedurze odwoławczej. Przy braku możliwości procedury kontrolnej skarżący nie miał innego wyboru, jak wnieść niniejszą skargę. Skarżący powołuje się w tym względzie na Sprawę T-160/03 *AFCon Management Consultants i Inni przeciwko Komisji* [2005] ECR II-981.

132 EEA podważa tę linię argumentacji.

133 Zgodnie z Art. 87(2) regulaminu, kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Na mocy Art. 87(3), drugi akapit, regulaminu postępowania Sąd może jednak, niezależnie od wyniku sprawy, nałożyć na stronę obowiązek zwrotu kosztów, które w rezultacie jej działania, niemającego uzasadnionego powodu lub podjętego w złej wierze, poniosła druga strona.

134 Należy stwierdzić, po pierwsze, że orzecznictwo przywołane przez skarżącego nie ma zastosowania w tej sprawie, skoro nie stwierdzono bezprawnego działania. Po drugie, skarżący nie dostarczył dowodu na uzasadnienie, stosując Art. 87(3) regulaminu, nałożenia na EEA obowiązku poniesienia kosztów działania nieuzasadnionego lub podjętego w złej wierze.

135 Zatem, ponieważ skarżący przegrał sprawę, należy – zgodnie z żądaniem EEA – obciążyć go kosztami postępowania.

Z powyższych względów,

SĄD POWSZECHNY (Piąta Izba)

orzeka, co następuje:

|

1. **Skarga zostaje oddalona;**

2. **Evropaïki Dynamiki – Proïgmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE pokrywa koszty postępowania.**

Vilaras

Prek

Ciucă

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dn. 8 lipca 2010 r.

[Podpisy]